

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 13.11.2012. године**

Председник већа: Председник већа отвара заседање и објављује предмет главног претреса и састав већа. Данас је 13.11.2012. године, 09:44 часова, ја сам председник већа судија Драган Мирковић, ми смо се већ упознали, ово су чланови већа судија Татјана Вуковић и Оливера Анђелковић, записничар Живослава Малешевић.

Предмет главног претреса је кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 2 у вези става 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО-3/12 од 06.08.2012. године.

Да констатујемо ко је приступио на главни претрес.

На главни претрес су приступили: заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић, оптужени Совиљ Неђељко и Векић Рајко, браниоци Камперилић Милан и Јанићијевић Душан.

Констатује се да је од стране браниоца Камперилић Милана достављено пуномоћје.

Да ли има неких примедби на састав већа? Нема.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашњи главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ОКРИВЉЕНИХ

ОПТ. НЕЂЕЉКО СОВИЉ

Председник већа: Неђељко, станите овде. Неђељко, Ви сте већ, само укључите, Ви сте већ дали своје личне податке код истражног судије када сте по замолници Суда у Босни и Херцеговини испитани, да ли има неких измена у тим личним подацима, да ли се изменило нешто?

Опт. Неђељко Совиљ: [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED]

Опт. Неђељко Совиљ: [REDACTED]

Председник већа: Добро, седите. Рајко Векић.

ОПТ. РАЈКО ВЕКИЋ

Опт. Рајко Векић: Нема никаквих.

Председник већа: Рајко, нема неких промена у име, презиме, место, нема?

Опт. Рајко Векић: Нема ништа.

Председник већа:

Са личним подацима као на записнику код истражног судије при испитивању окривљених.

Седите. Ви сте овде у својству окривљених, можете да изнесете своју одбрану, не морате да изнесете, имате право на браниоца. Исто тако можете да предложете доказе током поступка, то вам је јасно, добро. Имате браниоце, то смо рекли.

Главни претрес се наставља излагањем оптужнице од стране заменика тужиоца за ратне злочине. Изволите.

Заменик тужиоца: Хвала. Оптужница Тужилаштва за ратне злочине КТО-3/12 од 06. августа 2012. године, ја ћу у излагању прочитати само диспозитив оптужнице тако да се овде оптуженима Совиљу и Векићу ставља на терет

Што су:

-за време немеђународног оружаног сукоба на територији Републике Босне и Херцеговине који се водио између Армије Републике Босне и Херцеговине и Војске Републике Српске, као припадници Војске Републике Српске, Војна пошта 7463 Петровац противно одредбама члана 3 тачка 1а IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године, те члана 4 став 1 и 2 тачка а) Допунског протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаных сукоба протокол 2, дана 21. децембра 1992. године у близини засеока Јазбине извршили убиство једног цивилног лица тако што су у јутарњим сатима наоружани аутоматским пушкама а након што су на локалном путу Јазбине-Бјелај, општина Босански Петровац, у шуми званој Осој сусрели цивилна лица оштећеног Мехмеда Хркића и Милу Вукелића који су се том приликом враћали из посете комшији Милану Плећашу чија се кућа налазила у засеоку Јазбине Мили Вукелићу наредили да настави кретање према својој кући, док су оштећеног Мехмеда Хркића задржали како би наводно обавили разговор, након чега су Мехмеда Хркића повели око 500 метара дубље у шуму и испалили најмање три метка у његовом правцу наневши му том приликом повреде десне бочне стране грудног коша са вишеструким преломима другог и трећег ребра, а бочно десно са више коштаних одломака и вишеструки прелом десне надлактице у горњој трећини са више коштаних одломака од којих повреда је Мехмед Хркић преминуо на лицу места,

-чиме су извршили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ.

Председник већа: Хвала. Совиљ, Векићу, јесте ли разумели оптужницу шта вам се ставља на терет? Нема потребе за неко додатно објашњење, нема?

Главни претрес се наставља саслушањем окривљеног Неђељка Совиља.

ОПТ. НЕЂЕЉКО СОВИЉ

Председник већа: Неђељко, станите овде. Ово упозорење које сте мало пре чули важи и даље, значи прво ћу да Вас питам разумели сте оптужницу, како се изјашњавате да ли сте криви или нисте криви?

Опт. Неђељко Совиљ: Нисам крив, невин сам.

Председник већа: Добро. Ви сте већ изнели своју одбрану 25.05.2011. пред истражним судијом овог суда, да ли остајете при тој одбрани коју сте тад изнели?

Опт. Неђељко Совиљ: Остајем.

Председник већа: Можете ли да нам мало испричате шта је било тога дана, како сте кренули?

Опт. Неђељко Совиљ: Ја сам дошао код Рајка Векића у јутарњим сатима, то је било раније. Ту смо седели, попили смо кафу и он се припремао да идемо на линију заједно.

Председник већа: Где Рајко Векић станује, у ком селу сте били?

Опт. Неђељко Совиљ: То је засеок Бјелајски Ваганац, од мене даљине око 2 километра, тако.

Председник већа: И?

Опт. Неђељко Совиљ: Ту смо седели и он спаковао ствари, хране смо носили у рукаку, ранац и пушку смо имали обадвојица.

Председник већа: Шта сте Ви имали, коју сте имали пушку?

Опт. Неђељко Совиљ: Аутоматску.

Председник већа: Коју марку?

Опт. Неђељко Совиљ: Ова „М“, ова нова.

Председник већа: „Калашњиков“, наш?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, ове наше марке.

Председник већа: Добро.

Опт. Неђељко Совиљ: И онда смо кренули код мене. Ту је, таман смо стигли код мене, у јутарњим сатима исто то било, мој отац је већ био закло јагње да печемо јагње. Ту смо онда заједно пекли јагње и онда смо ноћили код мене и ујутро смо отишли на зборно место где се чека аутобус за прву линију.

Председник већа: Сад да се вратимо, то сте рекли, када сте дошли код вас кући јесте ли срели неког?

Опт. Неђељко Совиљ: Па срели смо њих двојицу.

Председник већа: Е па то нам испричајте.

Опт. Неђељко Совиљ: Срели смо их у даљини можда око километар од Векићеве куће. Они су ишли, то је било у контра смер, ми смо се јавили ту „добар дан, добар дан“, ми смо продужили даље и у томе моменту је овај Вукелић је имао „паповку“ пушку.

Председник већа: Кад сте отишли после шта је било даље, јесте ли чули нешто је ли био неки звук пуцања, ништа?

Опт. Неђељко Совиљ: Ништа се чуло није.

Председник већа: Кад сте сазнали за ово?

Опт. Неђељко Совиљ: То смо сазнали након месец дана кад је дошла смена на прву линију, па су нам комшије са нама што иду на прву линију то испричали.

Председник већа: Тог дана нисте сазнали шта се десило?

Опт. Неђељко Совиљ: Ништа нисам сазнао.

Председник већа: Колико сте ви били далеко од тог места, где је то ваше село у ком сте били?

Опт. Неђељко Совиљ: То је засеок Цимеш.

Председник већа: Колико је Цимеш далеко од тога где сте ви били?

Опт. Неђељко Совиљ: Па два километра.

Председник већа: Два километра.

Опт. Неђељко Совиљ: Отприлике ту.

Председник већа: Добро.

Опт. Неђељко Совиљ: Ништа се није чуло, нити је ко причао.

Председник већа: И шта сте сазнали после, шта се причало у селу кад сте се вратили?

Опт. Неђељко Совиљ: Па причали су нам на првој линији те комшије и колеге што заједно идемо да наводно убијен Мехмед Хргић, да је ишао са Вукелићем и ми смо онда повезали да се то баш десило тог дана кад смо их ми срели и зато овај Вукелић и оптужује на нас.

Председник већа: Добро. Има ли још нешто да се дода?

Опт. Неђељко Совиљ: Па то.

Председник већа: Добро. Изволите браниоче, имате ли питања? Прво његовог бранилац. Нема. Изволите тужиоче

Заменик тужиоца: Да ли се сећате кад сте га то срели који је био датум Вукелића?

Опт. Неђељко Совиљ: Не знам тачно, не сећам се датума.

Заменик тужиоца: Не сећате се датума?

Опт. Неђељко Совиљ: Не.

Заменик тужиоца: А да ли можете да нам определите нешто ближе пошто сте нам овде испричали да сте ишли тог дана на прву линију или већ како?

Опт. Неђељко Совиљ: То је зимски период је био, било је суво, није било падавина, једино то се сећам.

Заменик тужиоца: Добро. Кажите ми, можда нисам добро разумела, у колико сати сте њих двојицу срели, да ли можете то да нам кажете?

Опт. Неђељко Совиљ: Јутарњи су сати били, сад.

Заменик тужиоца: Јутарњи.

Опт. Неђељко Совиљ: Сад тачно не знам баш, не могу се сетити тачно.

Заменик тужиоца: Рекосте нам овде да сте им рекли „добар дан, добар дан“.

Опт. Неђељко Совиљ: Да, то смо се јавили.

Председник већа: Да, а кажите јесте ли се нешто задржавали ту или сте само у мимоходу били?

Опт. Неђељко Совиљ: То је мимоход био, ми смо продужили.

Заменик тужиоца: А кажите ми да ли можете да се сетите како су они изгледали, њихов међусобни однос?

Опт. Неђељко Совиљ: Па причали су, ишли су њих двојица причали су, сад какав је тачно однос био између њих двојице не знам.

Заменик тужиоца: Нисте ништа приметили?

Опт. Неђељко Совиљ: Нисмо ништа.

Заменик тужиоца: Кажите, само ако можете да нам објасните, рекосте нам да је носио „паповку“.

Опт. Неђељко Совиљ: Да, Вукелић Миле.

Заменик тужиоца: Вукелић Миле, а кажите ми како је то носио ту „паповку“?

Опт. Неђељко Совиљ: О рамену је носио.

Заменик тужиоца: О рамену?

Опт. Неђељко Совиљ: О рамену.

Заменик тужиоца: Да ли сте Ви раније сретали Вукелић Милу пре овог спорног догађаја?

Опт. Неђељко Совиљ: Па нисам, познавали смо га овако, нисмо се дружили никако, пошто нисмо ни генерација, приближних година.

Заменик тужиоца: Нисте се сретали пре тог догађаја?

Опт. Неђељко Совиљ: Не, нисмо.

Заменик тужиоца: Јесте ли знали неке појединости о њему?

Опт. Неђељко Совиљ: Па нисам ништа.

Заменик тужиоца: Је ли он био мобилисан, да ли је био?

Опт. Неђељко Совиљ: Није, он је био старији, старија генерација, они су давали сеоске страже, дежурство по ноћи, преко ноћи.

Заменик тужиоца: Кажите ми да ли сте после тог спорног догађаја се сретали са Вукелић Милом?

Опт. Неђељко Совиљ: Нисам никад.

Заменик тужиоца: Никад?

Опт. Неђељко Совиљ: Нисам, пошто будемо на првој линији будемо по месец дана, дођемо кући можда будемо 2-3 дана и опет идемо назад.

Заменик тужиоца: Кажите ми, значи Ви и Рајко Векић јесте ли евентуално у неком сродству?

Опт. Неђељко Совиљ: Ја и Векић?

Заменик тужиоца: Да.

Опт. Неђељко Совиљ: Јесмо.

Заменик тужиоца: У каквом сте сродству?

Опт. Неђељко Совиљ: Брат од ујака.

Заменик тужиоца: Од рођеног ујака?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, од рођеног ујака.

Заменик тужиоца: И кад сте сазнали, кад сте повезали да је тог дана се десило, да ли се причало ко га је убио?

Опт. Неђељко Совиљ: Нико ништа није причао о томе.

Заменик тужиоца: Само сте ви закључили ово како сте нам рекли?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, ми смо то констатовали да се баш десило тог дана па смо повезали да је свалио кривицу на нас.

Заменик тужиоца: Видите, сведокиња, ако дозволи?

Председник већа: Може.

Заменик тужиоца: Значи Плећаш Јелка је на записнику од 30.09.2010. године изјавила да Миле Вукелић није имао код себе никакво наоружање спорног јутра.

Опт. Неђељко Совиљ: Тог јутра је имао јел, па има могућности да га остави, можда да га узме, углавном кад смо ми наишли имао је.

Заменик тужиоца: А он исто тако на записнику истог датума на записнику о саслушању сведока тврди да он није имао никаквог оружја код себе, да је био чувар и да је оружје које је имао као чувар остављао на радном месту и да тог јутра није никакво наоружање имао код себе.

Опт. Неђељко Совиљ: Оружје је имао то је сто посто јер оружје су имали сви.

Заменик тужиоца: И такође сведокиња Плећаш тврди да је чула спорног јутра два пуцња и то у то доба када су из њене куће изашли Хркић и Миле Вукелић.

Опт. Неђељко Совиљ: Ми нисмо чули ништа.

Заменик тужиоца: На којој удаљености сте ви срели њих двојицу од куће, ако можете да нам кажете, Плећаш?

Опт. Неђељко Совиљ: Па од Векићеве куће од Рајка Векића.

Заменик тужиоца: Не, не, од Јелке Плећаш?

Опт. Неђељко Совиљ: Од Јелке Плећаш, па око 500, 800, ту, не знам баш тачно.

Заменик тужиоца: Између 500 и 800 метара?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, туда.

Заменик тужиоца: И ви сте кад сте их срели отишли кући?

Опт. Неђељко Совиљ: Отишли смо у контра смеру код мене.

Заменик тужиоца: Код вас?

Опт. Неђељко Совиљ: Да.

Заменик тужиоца: А ваша кућа, рекосте, да је око?

Опт. Неђељко Совиљ: Око 2 километра.

Заменик тужиоца: Око 2 километра?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, тако.

Заменик тужиоца: Такође Миле Вукелић тврди на записнику да сте му рекли да настави кретање према својој кући, а да сте вас двојица остали са Хркићем.

Опт. Неђељко Совиљ: Не, то није тачно.

Заменик тужиоца: То није тачно?

Опт. Неђељко Совиљ: То није тачно.

Заменик тужиоца: Ништа, хвала, толико.

Председник већа: Само прво ми, па ћемо онда дати вама исто право, само да ја прво завршим. Хркић Мехмеда јесте ли познавали овде?

Заменик тужиоца: Па познавали смо се, нисмо баш.

Председник већа: Јесте ли имали неке конфликте некад са њим?

Опт. Неђељко Совиљ: Не, нисмо никад.

Председник већа: Никад, а јесте ли их познавали, чујем овде сте рекли у одбранама су изјавили да постоји неки његов рођак који је био с вама на првој линији фронта, ко је био то?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, то је би његов рођени брат Хркић Тамил и његов братанац.

Председник већа: И они су били са вама на фронту?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, са нама они су били.

Председник већа: Са Војском Републике?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, Војском Републике Српске.

Председник већа: Јесте ли се заједно вратили назад кад сте дошли? Јесу ли вам они рекли нешто, јесу ли они можда сазнали, то му је братанац и брат, је ли брат сазнао да му је убијен брат?

Опт. Неђељко Совиљ: Па и они су чули исто кад је дошла смена на прву линију, тад су и они чули.

Председник већа: Ви сте све време били заједно на тој линији фронта?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, све време.

Председник већа: И шта вам је рекао кад је он сазнао, јесте ли га после тога видели, његовог брата?

Опт. Неђељко Совиљ: Па видели смо после, причало се да је убијен, а нити је ко причао ко га убио.

Председник већа: Је ли он знао ко је?

Опт. Неђељко Совиљ: Није знао ни он ништа.

Председник већа: Нисте имали никакву информацију?

Опт. Неђељко Совиљ: Нисмо ништа, нити је ко говорио.

Председник већа: Добро. Изволите браниоче, имали сте, само се представите.

Адв. Милан Камперилић: Бранилац Векић Рајка оптуженог. Ја сам хтео оптуженог да питам следеће, када је добио позив како је дознао о чему се ради и зашто се терети?

Председник већа: Мислите када је добио позив за?

Адв. Милан Камперилић: Позив од истражног судије.

Председник већа: Добро, изволите.

Опт. Неђељко Совиљ: Па то је било кад смо добили позив па не знам тачно је ли био април или мај месец и ја и брат Рајко Векић смо ишли у Челарево код адвоката да видимо о чему се ради, пошто на позиву није писало ништа, само писао члан, закон, ми се не разумемо у то и они су нам објаснили да је то као ратни злочин. Како да дознамо, ми смо звали Душка Радишића у Босну тамо у село то Белески Ваганац и он нам је објаснио као прича се да је Мићо Вукелић оптужио свалио кривицу на нас да смо га ми као убили, а то је све на основу тога зато што смо ми отишли у Србију, ту радимо, ту смо ожењени и радимо, па све свалјива кривицу на нас, то је то.

Адв. Милан Камперилић: Када је дошла 1995. године и формирана Република Српска после Дејтонског споразума и Федерација, да ли су они живели на тлу Босне и Херцеговине, односно Федерације или су свој живот надаље и на који начин обављали на неком другом месту, водили на неком другом месту?

Опт. Неђељко Совиљ: Па ми смо дошли '95. то је било крајем, дошли смо у Србију у Челарево, ту смо одмах почели да радимо и наши родитељи су после око '97. они су били подносили захтеве да им се кућа обнови у Босни али пошто није обновљена онда смо то продали куће да ту купимо нешто куће.

Председник већа: То је био разлог зашто се нисте вратили?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, пошто тамо иначе нема посла, слабо до посла.

Председник већа: Куће вам нису обновљене?

Опт. Неђељко Совиљ: Нису, нису куће обновљене, иначе да су биле обновљене ишле би нормално.

Адв. Милан Камперилић: На који начин су дошли до Србије, да ли су се враћали уопште у своје родно место?

Опт. Неђељко Совиљ: Отуд смо протерани сви, са тог подручја смо протерани. Не знам ни шта да.

Адв. Милан Камперилић: Да ли су са фронта уопште долазили до кућа или на који начин?

Председник већа: Како мислите јесу ли се 1991. враћали назад кући или?

Адв. Милан Камперилић: '95.

Опт. Неђељко Совиљ: Нисмо се враћали кући никако.

Председник већа: Питање, после овога јесте ли се враћали назад у село?

Опт. Неђељко Совиљ: Нисам добро разумео.

Председник већа: Има две, не знам, ни мени није јасно питање браниоца, да ли Вас занима да ли су се они после фронт кад, има после фронта ових месец дана кад су били.

Адв. Милан Камперилић: Да ли су са фронта уопште долазили до својих кућа и где су најпре били смештени пре него што су дошли до Србије?

Опт. Неђељко Совиљ: Били смо најпре смештени у општина Дервента, ту смо били једно па око пола године смо можда били ту и онда смо дошли у Челарево.

Адв. Милан Камперилић: Да ли су тако поступали већина или сви Срби?

Опт. Неђељко Совиљ: То су сви, сви Срби, била та наша општина петровачка цела.

Председник већа: Се селила?

Опт. Неђељко Совиљ: Да, селила се, била је смештена у општини Дервента.

Адв. Милан Камперилић: Да ли му је познато колико се људи вратило назад?

Опт. Неђељко Совиљ: Па врло мали се број вратио, обично се вратили старији људи, млађи пошто нема посла нема где да ради.

Адв. Милан Камперилић: Хвала

Председник већа: Има још неко питање додатно? Нема.

То је све што имам да изјавим.

Председник већа: Хвала Вам, седите. Рајко Векић, устаните Рајко. Оно упозорење које Вам је мало пре дато и даље важи. Већ сте се изјашњавали, али морам поново да Вас питам јел признајете или не признајете ово дело?

ОПТ. РАЈКО ВЕКИЋ

Опт. Рајко Векић: Не признајем.

Председник већа: Добро. Изнели сте своју одбрану код истражног судије исто 25.05.2011. Јел има неких измена од онога што сте рекли?

Опт. Рајко Векић: Нема.

Председник већа: Можете да нам само појасните како је то било кад је он дошао код Вас, кад сте Ви отишли код њега?

Опт. Рајко Векић: У јутарњим сатима преподне он је дошао код мене, попили смо, покојна матер је скувала кафу, попили смо кафу и онда смо спаковао ја ствари што имам пошто је слаба храна била, слабо снабдевање на фронту. Спаковали ту хране, цигара и кафе и онда смо отишли још код њега да спакујемо то што нам фали. У томе је теча заклао јање и ту смо испекли, пошто смо некад ноћивали код мене, некад код њега. Зависи шта печемо, како спремамо и код њега смо испекли јање, ујутру смо то кренули пре подне пошто је било згодно место код цркве у Бјелају. Пре него што смо, од мене кад смо кренули сусрели смо Мићу Вукелића и Хркића, поздравили се са њима, они су преко шуме зване Осоје продужили у правцу Мићине куће ту су били код брата.

Председник већа: Нисте чули кад сте ви одлазили а они отишли на другу страну, нисте чули никакав пуцањ?

Опт. Рајко Векић: Не.

Председник већа: Како сте били тада обучени?

Опт. Рајко Векић: Више било цивилно него војна униформа.

Председник већа: Добро. Боље овако с питањима. Изволте да, браниоче изволте. Нема? Он је Ваш? Изволте.

Адв. Милан Камперилић: Ја бих замолио да мало ближе опише како је био обучен. Детаљније да исприча.

Опт. Рајко Векић: Па били смо горе војна она јакна вјетровка, како? Доле су биле војне чизме и панталоне већином су биле цивилне пошто војне није било како се ко сналазио.

Председник већа: Да разјаснимо. Кажете вијетнамка? Мислите на ону зелену униформу?

Опт. Рајко Векић: Да, зелена она јакна.

Председник већа: Зелена, то је она што кажемо то је некад била за излазак, то је она.

Опт. Рајко Векић: Да, да, за излазак да. Та.

Председник већа: Та зелена, као вијетнамка јесте?

Адв. Милан Камперилић: Како су били обучени људи које је срео?

Председник већа: Јел се сећате како су били обучени?

Опт. Рајко Векић: Па цивилна униформа.

Адв. Милан Камперилић: Како је он био наоружан?

Опт. Рајко Векић: Милоје Вукелић је носио полуаутоматску „паповку“ на рамену.

Председник већа: Пита како сте Ви били наоружани?

Опт. Рајко Векић: Ми смо носили аутоматске пушке „калашњикове“ ко год је ишао на фронт носио је „калашњикове“ те аутоматске пушке.

Председник већа: Са кундаком, без кундака?

Опт. Рајко Векић: Па било је и са кундаком и без кундака.

Председник већа: Не сећате се? Добро.

Адв. Милан Камперилић: Може ли да каже у каквим је односима са сведоком Мићом или Милетом како му је право име Вукелићем?

Опт. Рајко Векић: Па пре тога били смо у онаквим односима а сад пошто нас оптужује сад не знам у никаквим односима.

Председник већа: А зашто Вас оптужује да ли сте размишљали о томе?

Опт. Рајко Векић: Па ми смо једини ту смо ми прошли и ту нас срео, да је ико други да је срео значи он би свалио кривицу на друге.

Адв. Милан Камперилић: Може ли он да објасни како се кретао, како се после Дејтонског споразума шта се дешавало са њима, где су били на који начин су дошли до Србије и населили се?

Опт. Рајко Векић: Па били смо сви протерани, цела петровачка општина била протерана у Дервенту и онда већина је нас пошто већ пре рата у Челареву било отуда од Петровца било мештана и онда доста народа је дошло у Челарево преселило се и ту смо започели посао, почело се радити, нешто се скућило, нешто у фирми где смо радили нешто су помагали ко је избега давали неке помоћи и тако. А '97 стари поднео исто захтев био тамо за кућу у Босни да се врати да се обнови. Међутим, ништа од тога није било и онда тамо су Муслимани већ почели питати да прода. Пошто доста је било шуме и онда стари је одлазио тамо, како су они долазили тако је продавао шуму.

Адв. Милан Камперилић: Да ли му је познато док су били од '92 па до '95 године ратна дејства и сукоби да ли је у њиховом крају колко је то њему познато, да ли су се дешавала убиства попут убиства Мехмеда Хркића, Срба, Муслимана или било кога.

Опт. Рајко Векић: Колко се сећам није.

Адв. Милан Камперилић: Значи тај догађај је изузетак?

Председник већа: Да ли је тај догађај изузетак?

Опт. Рајко Векић: Па колко се ја сећам тај је догађај био изузетак.

Председник већа: Не знате за нека друга убиства у том крају?

Опт. Рајко Векић: Не.

Адв. Милан Камперилић: За сада толико, хвала.

Председник већа: Изволте тужиоче.

Заменик тужиоца: Хајде ми онда реците '91. јел било муслиманског живља у тим вашим селима и засеоцима?

Опт. Рајко Векић: У Бјелој је било.

Заменик тужиоца: У Бјелају одакле је Хркић тај?

Опт. Рајко Векић: Да. Већином сви су горе били у Бјелају Муслимани.

Заменик тужиоца: Јел имате сазнања да ли су ти Муслимани и те '91. у децембру били у својим кућама?

Опт. Рајко Векић: Јесу, већином су били у својим кућама.

Заменик тужиоца: Кажите ми још ме само занима како сам разумела значи после месец дана сте Ви дошли са ратишта?

Опт. Рајко Векић: Па да отприлике месец дана.

Заменик тужиоца: И нисам баш добро разумела кад сте Ви тачно сазнали да је он убијен? Док сте на ратишту или кад се...

Опт. Рајко Векић: Па кад је дошла смена у аутобус оно кад смо вршили смену.

Заменик тужиоца: У аутобусу?

Опт. Рајко Векић: Да, у аутобусу.

Заменик тужиоца: А да ли се сећате ко Вам је то тачно рекао?

Опт. Рајко Векић: Па сви ови што су дошли...

Заменик тужиоца: Да ли можете да нам дате било које име од тих свих? Било би добро да се сетите.

Опт. Рајко Векић: Пошто из нашег ту Бјелајски Ваганац ишао је Салапура Милан, Салапура Драган, Радишић Бошко.

Заменик тужиоца: Да ли знате где су они тренутно?

Опт. Рајко Векић: Салапуре су у Босни. Вратили су се колко смо чули.

Заменик тужиоца: А не знате где у Босни?

Опт. Рајко Векић: Да ли су се вратили у Бјелај или тамо не знам.

Заменик тужиоца: Значи од њих сте углавном, они су причали да ...

Опт. Рајко Векић: Они су причали у аутобусу.

Заменик тужиоца: У аутобусу. А кажите ми да ли је у аутобусу био и његов брат том приликом и братанац?

Опт. Рајко Векић: Не, није био. Он је био дошао у смену.

Заменик тужиоца: Он је дошао са Салапуром и осталима?

Опт. Рајко Векић: Да, да.

Заменик тужиоца: Значи, док Ви то сазнајете од војника који долазе он није присутан?

Опт. Рајко Векић: Није.

Заменик тужиоца: Значи дали сте нам та три имена и негде су у Босни јел?

Опт. Рајко Векић: Да.

Заменик тужиоца: Не би могли да нам дате нешто ближе да бисмо евентуално покушали да их нађемо.

Опт. Рајко Векић: Бјелај, Бјелајски Ваганац сад не знам.

Заменик тужиоца: То су били пре рата тамо?

Опт. Рајко Векић: Пре рата су били.

Заменик тужиоца: А после рата не знате?

Опт. Рајко Векић: После рата су били у Дервенти исто избегли сад...

Заменик тужиоца: Уколико би могли да се сетите појединости да ми потражимо њих да видимо шта се то догодило, да ли они имају сазнања нека.

Опт. Рајко Векић: Мора да је то Бјелај, Бјелајски Ваганац.

Заменик тужиоца: Да. А немате сазнања да су евентуално у Приједору?

Опт. Рајко Векић: Па немам.

Заменик тужиоца: Немате јел?

Опт. Рајко Векић: Немам.

Заменик тужиоца: Значи ни Ви нисте спорном приликом ништа чули ни пуцањ, ни повике Мехмеда Хркића ни ништа?

Опт. Рајко Векић: Не.

Заменик тужиоца: А њих двојица како су се кретали? Какав је то однос међу њима био?

Опт. Рајко Векић: Па ишли су један пред другим, нама је изгледало пријатељски.

Заменик тужиоца: Да, нисте могли ништа да оцените?

Опт. Рајко Векић: Ништа. Јавили се „добар дан“. Ми продужили, они продужили пошто су они преко брда.

Заменик тужиоца: И нисте ни у каквој конверзацији били са њима?

Опт. Рајко Векић: Не.

Заменик тужиоца: Толико, хвала.

Председник већа: Хвала. Јел познајете Ви Ђирађа Салапуру?

Опт. Рајко Векић : Да.

Председник већа: Јел он у неком сродству са овим Салапурама што сте малопре поменули?

Опт. Рајко Векић: Није, само презиме исто.

Председник већа: Само значи презиме нису у истом...

Опт. Рајко Векић: Не.

Председник већа: Јел знате да је он био полицајац?

Опт. Рајко Векић: Да.

Председник већа: И да је био са овим Мирковићем исто јел знате њега што је погинуо после?

Опт. Рајко Векић: Да.

Председник већа: Јел сте некад с њим разговарали? Јел Вам он нешто рекао? Јел сте чули нешто од њега за ово убиство?

Опт. Рајко Векић: Нисмо разговарали пошто нисмо сумњали ништа да је на нас.

Председник већа: А како се Мехмедов брат зове? Од покојног Мехмеда овог?

Опт. Рајко Векић: Хркић Тамил.

Председник већа: Хркић. Јел сте га Ви уопште видели у оној смени кад су долазили или не и њега и братаца?

Опт. Рајко Векић: Па већином не видимо пошто одмах иду сви у ровове, иду у линије.

Председник већа: Ништа Вам он тада није пришао, рекао Вама?

Опт. Рајко Векић: Ништа, касније смо били заједно, ништа били са братацем са Елвиром.

Председник већа: Елвиром. Значи, он је био са Вама после тих догађај све време?

Опт. Рајко Векић: После тих догађаја били смо заједно.

Председник већа: И ништа Вам није рекао да је чуо да су...

Опт. Рајко Векић: Ништа ни да је рекао да смо га ми убили, ништа.

Председник већа: Имате још нешто да додате?

Опт. Рајко Векић: Не.

Председник већа: Има још неко питање?

То је све што имам да изјавим.

Председник већа: Хвала Вам, седите. Како смо ми за данас исцрпели саслушање окривљених, не знам да ли сте добили списак, даће вам сада списак за 05. и 06. децембар 2012. када су позвани сви сведоци који су предложени међу њима и Совиљ Раде је позван за 06. Па ћемо само да констатујемо. Добио је позив значи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се данашњи главни претрес одложи.

Наставак се заказује за:

05. и 06. децембар 2012.године, у 09,30 часова, судница 4

На који главни претрес биће позвани и то

05. децембра сведоци: Тамка Хркић, Мехмед Бећировић, Бошко Ромић, Ђурађ Салапура,

А за дан 06. децембра: Хасо Хркић, Јелка Плећаш, Миле Вукелић и Совиљ Раде.

Председник већа: Може да се деси да ови сведоци не буду могли да дођу па ће можда бити видео-конференцијска веза, то још можда неки дођу. Ја само кажем могућност која може да се појави. Они до сада нико није изјавио да неће да дође, па ћемо видети. Ето то је све.

Завршено у 10 часова и 16 минута

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА